

Chương 198: Vậy tôi làm cái gì?

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng nắm tay nhỏ của cô gái, ánh mắt liếc nhìn trên mặt Bùi Vũ Đường một cái: “Chú Trung không có ở đây.”

Bùi Vũ Đường lập tức sùng sốt: “A? Chú Trung xin nghỉ sao? Vậy ai nấu cơm đây?”

Bùi Duật Thành: “Tôi nấu.”

Vẫn còn đang trong vui sướng sống sót sau tai nạn, Bùi Vũ Đường vừa nghe đến lời này, mặt mũi trắng bệch, run rẩy nhìn thoảng qua Bùi Duật Thành, “Cái cái gì anh cả, anh muốn tự mình xuống bếp sao?”

Bùi Duật Thành: “Như thế nào?”

Khuôn mặt nhỏ của Bùi Vũ Đường trắng bệch, thành khẩn kiến nghị, “Anh, em biết có một nhà hàng thịt nướng mới mở ăn rất ngon, hay là chúng ta đi bên ngoài ăn đi!”

Lúc này, ở một bên Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, cũng mở miệng: “Phía bắc thành phố mới mở quán lẩu cũng không tồi.”

Bùi Vũ Đường nói tiếp: “Bằng không nhà hàng Michelin ba sao ở trung tâm thành phố cũng thực ngon!”

Bùi Nam Như: “Hoặc là gọi đầu bếp Pháp lúc trước?”

Lúc này Lâm Yên bị Bùi Duật Thành nắm tay, cả đầu đều choáng váng, không có cách nào tự suy nghĩ, cũng không biết có phải mình bị ảo giác hay không, phản ứng của hai anh em Bùi Vũ Đường và Bùi Nam Như tại sao quỷ dị như vậy?

Lâm Yên không rõ nguyên do, theo bản năng mở miệng nói, “Ở nhà mình nấu khá tốt mà!”

Tiết kiệm tiên nha!

Vừa nghe thấy Lâm Yên nói, Bùi Vũ Đường quả thực tuyệt vọng, đang không ngừng len lén xua tay với cô.

Bùi Duật Thành: “Muốn ăn cái gì?”

Bùi Duật Thành lại muốn đích thân xuống bếp, cho dù không phải vì hình tượng của cô, Lâm Yên cũng được yêu mà sợ, vội mở miệng nói, “Tôi cái gì cũng được, chỉ cần là ngài làm, tôi đều thích.”

Bùi Vũ Đường: “.....”

Bùi Nam Như: “.....”

Phòng khách rơi vào yên lặng giống như chết.

“Được.” Bùi Duật Thành nói xong, lúc này mới buông cô gái ra, đi về phía phòng bếp.

Sau khi Bùi Duật Thành rời khỏi, Bùi Vũ Đường vội vàng chạy tới trước mặt Lâm Yên: “Chị dâu, trước nay có phải chị chưa từng ăn cơm anh tôi nấu phải không?”

Lâm Yên: “Đúng vậy, làm sao vậy?”

Bùi Vũ Đường: “Không, không có gì.”

Thân sắc Bùi Nam Như giống như cũng có chút bất đắc dĩ.

Lâm Yên chớp chớp mắt, vẻ mặt khó hiểu.

Sau khi Bùi Duật Thành đi xa, nhịp tim cùng nhiệt độ trên mặt Lâm Yên mới rốt cuộc chậm rãi khôi phục, ngồi xuống trên sofa ở phòng khách.

Mới vừa ngồi xuống, ánh nhìn của Lâm Yên liên nhìn thấy poster có chữ kí phiên bản số lượng có hạn trong túi vải bố của mình, vì thế vội vàng túm một cái ôm gối, che lại túi vải bố cùng poster.

Thứ này thật sự quá nguy hiểm!

Lâm Yên thò đầu liếc mắt nhìn về phương hướng phòng bếp một cái, cảm thấy ngôi chò ăn giống như

không tốt lắm. Vì thế, sau khi giấu túi xong, cô đang
đang chạy tới phòng bếp.

Trong phòng bếp, Bùi Duật Thành đang chuẩn bị
nguyên liệu nấu ăn, xem động tác còn rất thành thạo.

“Khụ, Bùi tiên sinh, có cần tôi giúp gì không?”
Lâm Yên hỏi.

Bùi Duật Thành: “Không cần.”

“A, nhưng ngôi chò ăn rất ngon ngon nha, hay
là để tôi giúp ngài làm chút gì đó đi! Như vậy ngài
cũng nhẹ nhàng một chút!” Lâm Yên mở miệng nói.

Bùi Duật Thành xoay người, nhìn về phía phòng
khách gọi một tiếng, “Vũ Đường.”

“Tới đây.” Nghe được anh cả gọi, Bùi Vũ Đường lập
tức lanh lẹ chạy tới.

“Anh cả, anh gọi em chuyện gì?” Bùi Vũ Đường
tung ta tung tăng hỏi.

Bùi Duật Thành: “Rửa rau, xắt sẵn.”

Bùi Vũ Đường tự nhiên không dám từ chối, liên
tục gật đầu: “Được, được, không thành vấn đề!”

Lâm Yên gãi gãi đầu, có chút xấu hổ đứng ở tại
chỗ, “A, đều giao cho tam thiếu, vậy tôi làm cái gì?”

Bùi Duật Thành từ trên móc giá cầm một cái tạp dề, đưa cho cô gái: “Buộc giúp tôi.”

Glaspia.com